

Med

Den lykkelige Ægte-Forening

imellem

Belærdle og Belbyrdige

Sr. Hoff-Agent

Herman Didrich Zansen

og

*f. 8 Juli 1757
+ 15. Oktobr 1822*

Højædle og Velbaarne

Froken

Christiana Benedicta Krohn,

Blev

Paa D E R S Høytidelige Bryllups-Dag

den 21de Martii 1786, ærbødigt indsendt denne

Lykonstning.

B E R G E R, 1786.

Trykt i S. Kongl. Majests. privileg. Bogtrykkerie, hos
Kasimus S. Dahl.

Aggredere, ô (^{Magnam}_{Magnos}) (*aderit jam tempus*) (^{fortunam}_{honores.})

Chara Deum Soboles, magnum Jovis Incrementum!

Virgil.

Som naar Foraarets blide Soel
Naturen til et Eden skaber,
Hvis gyldne Pragt den forhen taber
Bed Vinter under Nordre=Poel,
Og kalder alting frem til Liv,
Og stifter Undigheders Orden,
Alt Alt til Lyst og Fryd paa Jorden
Forvandles, som ved første Bliv;

Litig samme stiller du nu frem,
Min Musa! denne Høytids Glæde,
Da Tvende i Forening træde,
Hvis Pagt fik Ja fra Himmelen,
Toe Hierter = Dydens Helligdom,
Hvor ikkun reen, uskyldig Glæde,
Og ædle Tanker fik sit Sæde,
Hvor Præget blev = Fornuftig, From.

Klart brænde Hymens Fakler alt = =
Men meer mit Hjertes Andagt brænder
I Bon til ham, som sine Kiender,
Og har for Dem det bedste valgt!
O du, som knytter Egtebaand,
Du krone alt med dit Samtykke,
Kron med din Yndest Begges Lykke!
De blive Kronen i din Haand!

Ja! Lykke har du skienket Dem,
Men større, end den, Verden agter,
Som saadan Lykke blot forpagter,
I alt at faae sin Billie frem,
Og offerer kun til den Afgud,
Der sandfælige Lyster føder,
Og Sindets ædle Røe forøder
Bed at foragte Himlens Bud.

Det derfor aldrig Lykke blev,
Som mange Daarer Lykke kalder,
Hvis heele Bygning hastig falder,
Naar ublid Skiebne Stykken rev. = =
En Crast Rigdom = = hvor er den?
Han nseb det, Daaren højest agter;
Men knapt han kan undflye de Magter,
Som over denne Lykkens Ven

Triumpher sammendyngede,
Og Lykkens Vndling har til Fange,
Der nu med intet meer fik vrange,
End ydmyg Bøn og Alf og Bee.
Man tænker tidt: Paa Vrens Top
Er alle Daskers Maal opnaaet;
Men oftere man da har faaet
Alf lumste Giender en Trop,

Som, under Verlighedens Skin,
Kan smigre med forgiftig Tunge,
Og vil Fortienester besjunge,
Men dadler skiult hvert Vre-Trin
Og stille undergrov den Grund,
Hvor Vrens Tempel var opbygget ==
Men Lykkens Søn blev knapt betrygget,
Og tabte tidt en roelig Blund.

Hist finder man en anden Flok,
Der troe: at kunne flygtigt tænke,
Og rives løs fra Jordoms Lænke,
Og skrive smukt == er Lykkens Nok;
Men deri Lykken kun bestod;
At Vrestøtten blev nedrevet
Og heele Verket saa giendrevet,
Det lidenet i Skribentens Blod.

Endeel har Lykken dert sadt:

Alt naar en riig og dehlig Pige

Bil Ja til Hendes Beyler sige,

Han da Klenodiet har fat:

Men naar en Brud er dehlig, riig,

Og mangler dog det bedste Smykke,

Dyb og Forstand == Hvad blev da Lykke?

Run Rog og Damp og Skyggen lit!

Saadan i Beyret fægtes hen

Alf dem, som troe et indbildt Gode

Alt vare Lykke == men dog troede

Langt andet, da den floy igien,

Hvorhen == til Skyggers tomme Land,

Den Dren, hvor en Hær af Plager

Bedraget Haab til Dval ovdager,

Hvor man knapt Redning finde kand.

Men hør, forbovne Geist! hvorhen!

Du veed, din Sæde-Lære skurrer,

Og at her Vie-Sværmen surrer

Med giftig Stik om dig igien.

Ja faldt da ned Forhæng igien

Og skul i Mørket denne Scene ==

Bliv Musa kun med mig allene

Hos Dette Par, som Dyders Ben!

Hoy.

† † †

Høvedle Frøken kan den Character fortiene ==
Blandt Nympherne hos os DE Kronen baaret har ==
Sik Lon behagede nu Himlen at foreene
DEM med en bærdig Ven == Lyksaligt Egte-Par,
Som aldrig laanet har et Ekin af falske Lykker,
Men kun bestræbed DEM for Lykkens sande Værd ==
Jeg troer == min Frøken vist den lille Roes samtykker,
Alt De til Troe og Dyd blev anvist og oplærd
Af mig, som neppe faaer i Værdom Deres Mage,
De Christi Sind har vist i alle Handlinger ==
Jeg troer, det samme vil DEM følge alle Dage,
Og vist, ved Naadens Kraft, jeg haaber == dette skeer.
Velædle Brudgom! tag da mod den Himlens Gave,
Som saadan Lykke for dens Yndling vælget har;
Og Himlen giv, at De et Hierte stedse have
Med Hende == Følgen da blev et lyksaligt Par.
Laf Benedicta, som nu staaer hos HErrrens Throne,
For den Opførsel Du Din Datter givet har!
Din og Din bærdig Mandes Opdragelse vil krone
Anvendte Ridkerhed med et lyksaligt Par!

Agent

Agent Zansen, Broken Krohn, bliver Ægte-
stabs Exempel = =

Glem nu ey at knæle ned udi Dydens reene Tempel.

J, som gidtes vil og boe

Lyffelig, som disse Doe.

Deres Lykke ebig blide!

Længste Liv Dem Himlen gibe!!!

Musernes Undskyldning paa Parnasset,

Ingenium tantis excidet omne malis.

Ovid:

